

1. 8. 2006

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Insolvenční správce

V souvislosti s nově přijatým insolvenčním zákonem č. [182/2006](#) Sb. účinným od 1. července 2007 se v českém právním řádu objevil nový subjekt - insolvenční správce. Jeho postavení je upraveno rovněž i v novém zákoně č. [312/2006](#) Sb. o insolvenčních správcích účinném taktéž od 1. 7. 2007.

Insolvenční správce je procesní subjekt, který se účastní insolvenčního řízení, tedy soudního řízení, jehož cílem je řešení úpadku nebo hrozícího úpadku zákonem stanoveným způsobem tak, „aby došlo k uspořádání majetkových vztahů k osobám dotčeným dlužníkovým úpadkem nebo hrozícím úpadkem a k co nejvyššímu a zásadně poměrnému uspokojení dlužníkových věřitelů.“^[1] Insolvenční správce disponuje právy i povinnostmi, které jsou mu uloženy jednak zákonem, jednak rozhodnutím soudu. Jeho hlavním úkolem je jednat vlastním jménem na účet dlužníka. Tímto jednáním „jsou zejména právní úkony, jimiž insolvenční správce zpeněžuje majetkovou podstatu nebo s ní jinak nakládá a jeho úkony v incidenčních sporech, jakož i v dalších sporech, kterých se účastní místo dlužníka.“^[2] Insolvenční správce se též stará o udržení provozu podniku, pokud je tento součástí majetkové podstaty dlužníka. Za tímto účelem je oprávněn „uzavřít za obvyklých obchodních podmínek smlouvy o úvěru a smlouvy obdobné, jakož i smlouvy na dodávky energií a surovin, včetně smluv o zajištění splnění těchto smluv.“^[3]

Insolvenčním správcem se může stát fyzická osoba, veřejná obchodní společnost, zahraniční obchodní společnost nebo zahraniční sdružení. Zahraniční obchodní společnost a zahraniční sdružení však musí poskytovat stejné záruky ručení společníků jako veřejná obchodní společnost, dále musí být založeny podle práva členského státu EU, členských států Dohody o evropském hospodářském prostoru a musí být podle tohoto práva oprávněny vykonávat činnost insolvenčního správce.

Právo vykonávat činnost insolvenčního správce vzniká těmto osobám dnem nabytí právní moci povolení tuto činnost vykonávat. Toto povolení vydává Ministerstvo spravedlnosti na základě návrhu osoby.

Fyzickým osobám je ministerstvo povinno vydat povolení, pokud mají tyto fyzické osoby plnou způsobilost k právním úkonům, na vysoké škole v členském státě získaly nebo jim bylo členským státem uznáno vysokoškolské vzdělání magisterského studijního programu právnického nebo ekonomického směru, složily zkoušku insolvenčního správce nebo rozdílovou zkoušku insolvenčního správce, jsou bezúhonné, uhradily ministerstvu správní poplatek k zápisu do seznamu ve výši 5.000,- Kč a uzavřely na svůj náklad smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s výkonem funkce insolvenčního správce.

Veřejné obchodní společnosti nebo zahraniční obchodní společnosti nebo sdružení ministerstvo vydá povolení, pokud má tento subjekt ohlášeného společníka, který učinil písemné prohlášení, „že bude nadále vykonávat činnost insolvenčního správce pouze v rámci veřejné obchodní společnosti nebo zahraniční společnosti; podpis ohlášeného společníka musí být úředně ověřen,“^[4] a pokud tento subjekt na svůj náklad uzavřel smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu.

Právo vykonávat činnost insolvenčního správce buď zanikne ze zákonem stanoveného důvodu, nebo jej může (a v určitých případech musí) ministerstvo pozastavit či dokonce zrušit.

Osoby oprávněné vykonávat činnost insolvenčního správce se zapisují do seznamu insolvenčních správců vedeném v insolvenčním rejstříku. Tento seznam se skládá z obecné a zvláštní části, přičemž

do zvláštní části seznamu se zapisují osoby, „kterým vzniklo právo vykonávat činnost insolvenčního správce a mohou vykonávat funkci insolvenčního správce dlužníka, který je podle zvláštního právního předpisu finanční institucí se zvláštním režimem nebo obchodníkem s cennými papíry, depozitářem, provozovatelem vypořádacího systému, organizátorem trhu s investičními nástroji, investiční společností, investičním fondem nebo penzijním fondem.“^[5] Seznam insolvenčních správců pak soudu slouží jako podklad pro ustanovování insolvenčního správce. Výjimku tvoří případ, kdy nelze insolvenčního správce vybrat ze seznamu. Pak je možné správcem „ustanovit i fyzickou osobu, která splňuje obecné a kvalifikační předpoklady pro zápis do seznamu a se svým ustanovením souhlasí.“^[6]

V souvislosti s problematikou insolvenčních správců se ještě objevují pojmy předběžného správce, odděleného insolvenčního správce, zvláštního insolvenčního správce a hostujícího insolvenčního správce.

Předběžným správcem je osoba oprávněná vykonávat funkci insolvenčního správce, kterou soud ustanoví insolvenčním správcem ještě před rozhodnutím o úpadku dlužníka. Po vydání rozhodnutí o úpadku se stává insolvenčním správcem s plnou působností, nestanoví-li soud v tomto rozhodnutí jinak.

Oddělený insolvenční správce je soudem ustanoven pouze pro určité úkony v insolvenčním řízení, pro které je primárně ustanovený insolvenční správce vyloučen z důvodu svého poměru k některému z dlužníkových věřitelů nebo k některému ze zástupců dlužníkových věřitelů.

Zvláštního insolvenčního správce soud ustanoví v případě, „kdy je nutné v rámci insolvenčního řízení řešit zvláštní problematiku vyžadující odborné specializace.“^[7] Soud pak upraví jeho vztah k insolvenčnímu správci.

Hostující insolvenční správce je osoba, která se může stát předběžným správcem i odděleným či zvláštním insolvenčním správcem. Je jím totiž „státní příslušník členského státu Evropské unie, členských států Dohody o evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederace, který vykonává funkci insolvenčního správce v jiném členském státě a má v úmyslu dočasně nebo příležitostně vykonávat funkci insolvenčního správce na území České republiky a který je oprávněn vykonávat funkci insolvenčního správce.“^[8] Tomuto správci je stanovena povinnost neprodleně informovat Ministerstvo spravedlnosti o všech skutečnostech, které mohou ovlivnit jeho právo vykonávat činnost insolvenčního správce.

Zdroje:

Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) č. [182/2006](#) Sb.

Zákon o insolvenčních správcích č. [312/2006](#) Sb.

^[1] Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) č. [182/2006](#) Sb., § 1

^[2] Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) č. [182/2006](#) Sb., § 40 odst. 2

^[3] Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) č. [182/2006](#) Sb., § 41 odst. 1

[4] Zákon o insolvenčních správcích č. [312/2006](#) Sb., § 5 odst. 2

[5] Zákon o insolvenčních správcích č. [312/2006](#) Sb., § 17 odst. 3

[6] Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) č. [182/2006](#) Sb., § 22 odst. 2

[7] Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) č. [182/2006](#) Sb., § 35 odst. 1

[8] Zákon o insolvenčních správcích č. [312/2006](#) Sb., § 2 odst. 3

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Reklamace vad stavby](#)
- [Hodnotící dotazníky jako obchodní sdělení v kontrolním plánu ÚOOÚ pro rok 2026](#)
- [Konec „severních ateliérů“? Nový stavební zákon otevírá dveře k rekolaudaci ubytovacích jednotek na plnohodnotné byty](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 33.: Prevence střetu zájmů \(jednatel × společnost\)](#)
- [Jak se vyhnout zákazu a postihu dohod o určování cen pro další prodej?](#)
- [Střet zájmů členů volených orgánů obchodních korporací: pravidla, proces a následky](#)
- [Nová „tlačítková“ povinnost pro e-shopy](#)
- [Digital Omnibus: Revoluce v datech, nebo jen nová zátěž pro podnikatele?](#)
- [Právní due diligence nemovitostí: na co se v praxi skutečně zaměřit](#)
- [Hmotněprávní opatrovník obchodní korporace: mezi efektivní ochranou a zásahem do korporační autonomie](#)
- [Zákon Lugového: jak Rusko přepisuje pravidla mezinárodních arbitráží](#)